No. 51. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Donderdag 29 April.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

LANDAU, aan den Isar, 15 April. Het helaas zeer aanzienlijke getal zware misdaden, waarvan Neder-Beijeren in de laatste tijden de schouwplaats was, is onlangs vermeerderd geworden door eene daad, die tot de afschuwelijkste behoort, welke een mensch kan uitdenken. De politie te Landau ontving voor weinige dagen berigt, dat een in de nabuurschap wonende landman zijne vrouw sints geruimen tijd gevangen hield en wilde laten doodhongeren. Toen eene geregtelijke commissie zich terstond naar de aangewezen woning begaf vond zij inderdaad de deur eener kamer met houten grendels gesloten. Zoodra dezelve was opengebroken vertoonde zich voor aller ontroerde oogen eene gedaante, meer naar eene geraamte dan naar een levend mensch gelijkende, welke door de buren als des landmans huisvrouw werd herkend. Ten gevolge der lange gevangenschap en onthouding van spijs was zij reeds derwijze krachteloos geworden, dat zij niet overeind konde staan, noch spreken. De haar voorgezette spijs verslond zij met gretigheid. Het is intusschen twijfelachtig of de ongelukkige niet het slagtoffer van de haar aangedane kanibaalsche behandeling zal worden. Dat de man oogenblikkelijk gevangen werd genomen behoeft naauwelijks te worden gezegd.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 24 April. Het blijkt steeds meer dat de terugmarsch onzer eerste expeditie naar Algiers niet gelukkig is uitgevallen. Een brief uit die stad, van den 13 dezer, behelst hetgeen volgt: „Ons legerkorps heeft 83 man aan dooden verloren in het ernstige gevecht hetwelk op den terugtogt van Medeah heeft plaats gehad. Daar verscheiden gevangenen weigerden voort te trekken, is men zoo het schijnt tot het wreede besluit moeten komen hen te dooden. Door het slechte weder verder is ons legerkorps gedwongen geweest naar Algiers weder te keeren, zonder Miliana geprovianteerd te hebben. Generaal *Bugeaud* is nu voornemens om tusschen den 20. en 22. eenen nieuwen togt naar Miliana te ondernemen.

— Heden is bij het hof van assises der Seine uitspraak gedaan in de zaak van het legitimistisch dagblad *la France*, betrekkelijk het opnemen van brieven welke aan Koning *Lodewijk Philips* werden toegeschreven, en zijn de aangeklaagden, welke den heer *Berryer* tot verdediger hadden, door de jury volkomen vrijgesproken.

— Koningin *Maria Christina* van Spanje is den 20. te Lijon aangekomen, en aldaar door den markies van Dalmatie, zoon van den president van den ministerraad, maarschalk *Soult*, verwelkomd. Zoo als men weet, was haar voornemen, twee of drie maanden in Zwitserland door te brengen, alvorens naar Frankrijk weder te keeren, maar eene uitnoodiging van 's Konings wege, om de doopplegtigheid van den *graaf van Parijs* te komen bijwonen, schijnt verandering in dit haar plan gebragt te hebben. Zij wordt tegen den 30 alhier verwacht.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 25 April. In de eerste helft der maand mei zal Z. K. H. de Prins van [illegible], ter gelegenheid van hoogstdeszelfs zeereis, aan den Helder aan wal stappen, om zich van daar naar Amsterdam te begeven, ten einde de maritime etablissementen in de beide havens te bezigtigen.

— In deze residentie ziet het licht eene verzameling van officiele stukken enz. betrekkelijk het concordaat, waarin gevonden wordt de tekst van het zoo algemeen den aandacht boeijende concordaat van 1827; des Pausen allocutie, en de vertrouwelijke brief des ministers van binnenlandsche zaken, deswege in dat jaar bekend geworden; de mandamenten des aartsbisschop van Mechelen enz., daaromtrent; de verhandelingen nopens het concordaat bij de staten-generaal; de antwoorden der regering betrekkelijk die overeenkomst, voor en na de afscheiding van Belgie gegeven, en andere geschiedkundige bijzonderheden over het concordaat. Deze verzameling bevat alzoo een volledig en onpartijdig overzigt van den oorsprong daarvan af tot het gebeurde in de laatste dagen en tot 's Konings reis naar de hoofdstad ingesloten. Op het slot van dit geschrift wordt, ingevolge onderscheiden geloofwaardige bronnen, de tegenwoordige stand der zaak opgegeven, waaruit, onder anderen blijkt, dat Z. M., tijdens hoogstdeszelfs jongste verblijf in de hoofdstad, aan de Commissien van den Protestantschen Kerkeraad en het Kerkbestuur der Waalsche Gemeente, zoowel als aan de stedelijke regering, verklaart heeft, dat de oude zeven provincien met het te sluiten concordaat niets te maken zouden hebben, en als land van missie zouden blijven beschouwd worden, terwijl er geene bisdommen, dan alleen te Roermonde en te 's Hertogenbosch, zullen worden gevestigd.

— Heden morgen is door Z. M. den Koning, in de Maliebaan, eene groote inspectie gehouden over de in deze residentie garnizoen houdende infanterie en cavallerie. Z. M. was vergezeld van Z. K. H. den Erfprins van Mecklenburg Schwerin, hoogstdeszelfs zonen, de prinsen *Alexander* en *Hendrik*, alsmede Z. K. H. prins *Frederik* der Nederlanden, gevolgd door hoogstderzelver adjudanten. De regementen grenadiers, het bataillon jagers en het tweede regement lanciers hebben vele militaire manoeuvres voor Z. M. en de prinsen met juistheid uitgevoerd. De troepen leverden in het veld, dat door talrijke aanschouwers omringd werd, een uitmuntend aanzien op. Na de inspectie en de militaire bewegingen hebben de troepen voor Z. M. gedefileerd, het commando waarover werd gevoerd door den generaal *List*, directeur-generaal van oorlog.

UTRECHT, den 25 April. Uit Amersfoort wordt ons van den 23. dezer geschreven: „Met genoegen verneemt men, dat Z. M. onze geëerbiedigde Koning, op den 17. dezer, een huis, gelegen schuins over den huize Pijnenburg, in publieke veiling, door hoogstdeszelfs ingenieur, den heer *Wynhamer Smitt*, voor eene som van f10,000 heeft doen aankoopen. Hierdoor wordt de hoop in deze buurt herboren, dat wij niet geheel verstoken zullen blijven, de koninklijke familie eenigen tijd op het schoone landgoed Soestdijk te bezitten. Immers het kan niet anders dan [illegible]eelend voor de natie zijn, dat het geschenk door haar aan Z. M. gedaan, als een blijvend bewijs, dat zij Zijne dappere daden op prijs stelt, door hem niet ongebruikt blijve liggen; wij ook, hoe klein het gedeelte moge zijn, de koninklijke weldaden genieten, die zijne tegenwoordigheid altijd verspreidt."

ARNHEM, 26 April. De Pruiss. *Staats-Zeit.* behelst het volgende artikel: „*Uit 's Gravenhage*: Tot algemeen genoegen bemerkt men dat onze Koning van Holland aan de katholieken gelijk aan de verdraagzaamhied in het algemeen de sinds langen tijd gewenschte concessien maakt. Eenige angstvallige personen hebben, wel is waar, die concessien als ongelukkige voorteekenen beschouwt; maar dit zijn denkbeeldige bezorgdheden, en, in weerwil der vertelsels en beweringen van de vijanden der openbare rust, wappert de banier der verdraagzaamheid over Holland. Natuurlijk hebben kwaadwilligen onder de natie bezorgdheden pogen te wekken, doch de Koning, die zich allerwege vertoont, wordt overal met ondubbelzinnige bewijzen van liefde en geestdrift ontvangen. De goede gezindheid zal het volk leiden en de hemel zal den Koning bijstaan. Zijne taak is reeds zwaar genoeg, zonder dat de partijen haar nog door wanorden behoeven te verzwaren. Tot nog toe vertoont alles zich in de kleuren van heldere hoop en belooft ons eene toekomst vol geluk en welvaart."

GRONINGEN, 22 April. In den vroegen morgen van den 20 dezer heeft men aan de stuurpen van zijn schip hangende gevonden den schipper *Heere Visser*, woonachtig te Westernieland, toen met zijn schip liggende aan Der-A. Bij onderzoek bleek, dat deze schipper met een rood-bonten halsdoed, welken hij behoorlijk om den hals had, op zijde aan de 6 à 7 duimen lang ijzeren pen van de stuurpen hing; hij lag langs-scheeps, het eene been gebogen, het andere regtuit. Er werd dadelijk geneeskundige hulp aangewend, doch te vergeefs, de schipper was reeds overleden. Men verliest zich in gissingen, op welke wijze dit ongeval heeft kunnen geschieden, daar de gedachte aan zelfmoord, bij den braven, oppassende en in zijne zaken vooruitgaande man en bij den zonderlingen toestand, waarin het lijk gevonden is, bezwaarlijk kan opkomen, en eer eene hoogst toevallige omstandigheid, een val, eene flaauwte of iets dergelijks, de oorzaak hiervan zoude kunnen zijn.

GOES, 26 April. Men berigt ons van de Oude Tonge (Flakkee) dat de epidemische zenuwzinkingziekte, die aldaar in den laatsten tijd zoo woedde, dat zij op enkele dagen meer dan 20 personen ten grave deed dalen, thans tot staan is. De beide aldaar wonende geneesheeren zijn mede voor hare kracht bezweken. De Geneeskundige Commissie van Dordrecht had bereids naar omstandigheden in den nood voorzien. Welke zou de reden kunnen zijn, dat deze ziekte aldaar zoo bijzonder gewoed heeft?

— Niettegenstaande door Z. M. onzen Koning aan de afgescheidene Christenen alhier, vergunning is verleend tot het houden hunner Godsdienst-oefeningen in daartoe aangewezene lokalen, vindt de heer *Budding*, weleer Predikant bij de Hervormde Gemeente te Bekerke, (doch die deze verlaten en zich bij de Afgescheidenen gevoegd had) goed, in een ander lokaal openbare Godsdienst-oefeningen te houden, waartoe inzonderheid de landlieden uit dit eiland zamen vloeijen. Zich niet meer vereenigende met de genen, die thans als eene gezindheid door den Staat zijn erkend, meent hij geene vergunning tot zijne openbare Godsdienst-oefeningen te moeten vragen. Wij willen de beweegredenen dezer handelwijze, welke intusschen niet zeer geschikt is om stichting te bevorderen, maar veeleer verwarring en nieuwe verdeeldheid kweekt, niet beoordeelen, doch kunnen vermelden, dat bij vonnis der arrondissements-regtbank alhier, van 21 de-

zer, om onderscheidene gehoudene Godsdienst-oefeningen voor ieder derzelve veroordeeld is in de boete bij de wet bepaald.

Bij de oude Gereformeerde Gemeente alhier, welke reeds in de eerste roemrijke dagen der vestiging onzer Godsdienstige en burgerlijke vrijheid is gevestigd, heerscht intusschen eene gemeenschappelijke Godsdienstzin, welke haar als Gemeente van den Heer des vredes kenmerkt.

— Heden werd de diep beklagenswaardige persoon, *J. Baart*, schuldig aan den dubbelen moord te Hoedekenskerke, 23 December ll. gepleegd, na afloop der geregtelijke onderzoekingen en verhooren door de arrondissements regtbank alhier, naar Middelburg vervoerd, om aldaar door het hof gevonnisd te worden. Zijne vrouw, welke hem heden nog bezocht, bevindt zich met hare 6 kinderen in hoogst kommerlijken toestand zonder vooruitzigt op genoegzaam levensonderhoud.

Mogten menschlievendheid en mededoogen haar en haar gezin thans in den langen nood datgene verstrekken, wat de ongelukkige radelooze man en vader door oogenblikkelijken nood gedrongen trachtte te verkrijgen, doch daartoe helaas! ontzind het pad der misdaad is ingeslagen en zich en de zijnen in het verderf stortte.

— Te Brussel hebben zich twee personen, een smid en een kleermaker, verhangen, uit wanhoop over den toestand des lands, na de benoeming van zulk een ministerie, als nu zitting heeft genomen. Een boer uit het land van Waes heeft om een pas naar Amerika gevraagd, dewijl hij Belgie niet langer kan geregeerd zien door zulke *schobbejakken van ministers*, als hij in den *Observateur* had zien schetsen en toelichten. De beide verhangenen hadden ook elk een nommer van het dagblad *de Observateur* in hun zak.

GEMENGDE BERIGTEN.

In Dinglers *Journal* vindt men een beschrijving van wijn zonder druivennat, maar NB., uit rabarber-wortel. — Te Aargau zijn 6 vaten buskruid in beslag genomen welke abusief voor koffij waren aangegeven. — Op de linie der fortificatien van Neuillij heeft zamenrotting van werklieden plaats gehad, om verhooging van loon. — Men is het nog oneens of men, ter gelegenheid van den doop van den *Graaf van Parys*, eene revue over de Nat. Garde wil houden. — De *Graaf van Nassau* heeft eene gift van ƒ 100 doen toekomen aan de vrouwenvereeniging ter bevordering van werkzaamheid en welstand, te Groningen. — Te Liverpool heeft een feest ter eere van *Napier* plaats gehad, waarop 650 gasten aanzaten. — De berigten uit Marokko zijn gunstig. — Parijs is tegenwoordig het middelpunt der Fransche legermagt. Men ziet in de straten officieren van niet minder dan 40 verschillende regementen. — De prins *de Joinville* is den 23. naar Parijs vertrokken. — De bliksem is op de groote galerij der Louvre gevallen, gelukkig echter zonder beduidende schade aan te rigten. — Omtrent de stoomboot *President* zijn nog volstrekt geen zekere berigten ontvangen. — Gepasseerde week te Antwerpen gearriveerd de Engelsche stoomboot *Prinses Victoria*, aan boord hebbende 15 jonge stieren en den markies *van Worcester*. — Te Napels heeft zich eene commissie gevormd om de nog onafgedane geschillen wegens de zwavelmonopolie ten einde te brengen. Te Arnhem is een soldaat tot de strop verwezen en krachtens het generaal pardon op vrije voeten gesteld. — Op de plaats Concordia te Rotterdam zou een schouwburg gebouwd worden. — Aan de Hollandsche schoonen biedt zich iemand deftig en vrolijk aan, die minder op schoonheid dan op levensmiddelen zal acht slaan. — Te Munchen is een brouzen standbeeld voor *Jean Paul* gegoten van 16 voet hoog. — De ex-professor *Dompeling* wordt nu met de betrekking van huiskapelaan des *Graven van Nassau* gedoopdverwd, hebbende de eerw. *van Lennep*, een anderen weg ingeslagen.

MENGELINGEN.

Crimineel regtsgeding te Peterwaradyn, in Hongarije.

In het gebergte Krapak, dat het noorden van Hongarije omzoomt, woont sinds onheugelijke jaren een volksstam, die grootendeels van roof levende, de schrik is van al de omliggende gewesten. Deze stam, de Opritzki geheeten, bestaat uit stoute en forsche bergbewoners, opmerkelijk door hunne eigenaardige kleederdragt, des zomers een linnen pantalon, onder naauw, boven wijd, lederen sandale, die om het been vastgeregen worden, een kort hemd, met roode, blaauwe en groene wol veelkleurig geborduurd, en eindelijk een vilten of strooijen hoed, die ruim met linten versierd is. Des winters is de pantalon van schapenvel en nevens denzelven dragen zij een wambuis van gelijke stof, ook vervangt alsdan eene pelsmuts den hoed. De wapenen dezer bergliedèn bestaan in kleine bijlen, met ijzer beslagene stokken, houwers, snaphanen en vooral pistolen, van welke zij er, al naar mate zij meer of minder rijk of krijgshaftig zijn, twee, drie, ja tot vier paren in den gordel dragen. Voorts is de staatsinrigting dier bandieten geheel en al op den militairen voet geschoeid. Zij gehoorzamen blindelings hun opperhoofd, die den behaalden buit met hen deelt, de regter is hunner geschillen en hunne gestrenge strafwetten toepast, ongehoorzaamheid vooral wordt met den dood gestraft. Overigens is dit volkje opgeruimd en luchthartig, een beminnaar van vermakelijkheden, dienstvaardig, in hooge mate gastvrij en vatbaar voor sterke verknochtheid. Doch van den anderen kant is het verschrikkelijk in zijne wraakoefeningen, deinst voor geene gruweldaad terug en foltert zijne slagtoffers met alle verfijningen der wreedheid.

Sedert verscheiden jaren hadden de Opritzki tot opperhoofd zekeren ALEXIS DJUK, wiens onverzaagdheid, veerkracht en snelheid van besluit al het omliggend land deden beven. Langen tijd hadden de gezagvoerders in Hongarije, Gallicie en Zevenbergen met gemeen beraad pogingen aangewend om de bende van ALEXIS DJUK, die niet minder dan vier of vijf honderd strijdbare mannen kon tellen, te verdelgen. Aanmerkelijke korpsen troepen werden tegen de roovers uitgezonden, maar dezen vermijdden alle gevecht in het open veld, zorgden dat zij in hunne bergkloven niet verrast konden worden en voerden daarbij niet zonder geluk den oorlog van partijgangers.

Door waakzaamheid en volharding echter gelukte het in de maand Januarij ll., aan de Oostenrijksche regering om zes en dertig man dier bende in handen te krijgen, welke den 27^e^ Februarij ll., krachtens een Keizerlijk besluit, voor de criminele regtbank van Peterwaradijn gevoerd werden. Van deze teregtzitting geeft een correspondent van het Parijsche blad *la Gazette des Tribunaux* het volgende verslag:

« Niets is schilderachtiger en ontzagwekkender tevens, dan het voorkomen der regtzaal, welker muren met de oude afbeeldsels der vorsten van Hongarije en van Zevenbergen bedekt zijn. Rondom eene onmetelijke tafel, waarover een zwart laken gespreid is, zitten twaalf regters en een president, allen het hoofd met de doctorale kap bedekt, en over hunne Hongaarsche kleeding met wijde en wapperende scharlaken mantels aangedaan. Achter den president zitten de Keizerlijke procureurs, twee onder-procureurs (substituten) en zes advokaten, allen in zwarte tabbaarden. De bank der beschuldigden is door de zes en dertig Opritzki vervuld, die door een detachement hellebaardiers bewaakt worden; drie bataillons Marjaken (Hongaarsche infanterie) houden voorts alle uitgangen bezet. Daarenboven wordt men bij de bank der getuigen, waarop 65 personen plaats genomen hebben, een bidstoel gewaar, voor welken een priester in zijn ambtsgewaad zich gereed houdt, aan die getuigenis afleggen moet, den eed af te nemen. Voor het overige bestaat het aanwezige publiek geheel en al uit edellieden en dames; hebbende men den toegang aan burgers en boeren geweigerd, uit vrees dat er zich Opritzki onder hen mengen mogten, ten einde de regtbank te overrompelen, en te beproeven hunne makkers te ontzetten.

» De eerste getuige, die opgeroepen wordt, is eene soort van bel-esprit, een gewezen Szeckler huzaar, die thans zijne poëtische rust gepaard heeft aan de ambtspligten van rentmeester van den edelman KIJRABIJ heer en eigenaar van het dorp Hamka. Deze zonderlinge personaadje drukt zich op de volgende wijze uit.

» Het was midden in den nacht van den 4 October: met uw verlof, doorluchte heeren, de edele dame KIJRABIJ bevond zich juist in de pijnen voor den barensnood en ik ruste uit van de vermoeijenissen des daags, toen de schuurwachter mij kwam zeggen; dat de heer KIJRABIJ mij voor zich deed roepen. Ik haaste mij te gehoorzamen en toen ik het plein van het kasteel binnentrad, zag ik met verbazing het rijtuig van onzen heer, als ook acht groote wagens, met paarden bespannen en op het punt om te vertrekken. In de Kamer der edele dame binnengeleid, hoorde ik hoe zij al schreijende tot haren gemaal zeide: » Gij wilt dan vertrekken?” ALEXIS!” — » Het moet zoo zijn,” antwoordde deze, » het is ons eenigste redmiddel, want zij zullen komen, en wanneer zij mij vinden, zoo weet God wat hier gebeuren zou! In mijn afwezen, hiervan ben ik zeker, zullen zij u niets geen leed doen, mits men hem niet vijandig ontvange, en daartegen heb ik mijne bevelen gegeven.” Vervolgens, zich naar mij wendende, voegde hij er bij: » Weldra zal DJUK en zijn volk hier zijn; ik beveel u hen goed te ontvangen en hun niets te weigeren.” Dit gezegd hebbende klom de heer KIJRABIJ in zijn rijtuig en sloeg den weg naar Korol-Bator in, gevolgd door de acht wagens en een deel zijner bedienden.

» Naauwelijks was er een uur verloopen, of wij hoorden een schel gefluit: » Daar komen zij! zij zijn het!” riep een knecht, die hun sein kende. Inderdaad drongen op hetzelfde oogenblik meer dan zestig Opritzki het groote burgtplein binnen. Ik ging hen terstond te gemoet en hun opperhoofd ALEXIS DJUK genaderd zijnde, poogde ik hem eerbiediglijk door met mijne regterhand zijne knie aan te raken, gelijk men gewoon is zulks ten opzigte van aanzienlijke personen te doen. Over dit blijk van onderdanigheid scheen hij zeer te vreden, en aan zijn volk bevelende op het plein te blijven, trad hij alleen, met een pistool in elke hand, het kasteel binnen, terwijl hij zeide: « Wee u, zoo gij hier slechts een enkelen *schlopack* hebt,” (dit woord beteekent eigenlijk een slecht paard, zoo als wij zeggen een knol; maar in het land worden, schimpender wijs, ook de oostenrijksche soldaten zoo genoemd). Snel doorzocht hij de benedenverdieping en toen hij, in de eetzaal getreden, aldaar de tafel aangerigt en met spijs en fleschen bedekt zag, riep hij zijne lieden, die met ijver toesnelden. Allen namen welgemoed aan den disch plaats en aten met smaak, waarna DJUK, een koord, waaraan eene menigte dukaten geregen waren, van zijne muts los maakte, hij nam er eenige van en gaf ze aan de dienstmeid, die, gedurende het maal, hun de bekers gevuld had.

» Ondertusschen had de edele vrouw KIJRABIJ, terwijl op deze wijs haar huis door roovers overrompeld was, een kind ter wereld gebragt. DJUK, uit de eetzaal, waar hij was, het geschreeuw van het pasgeboren wicht gehoord hebbende steeg naar de kraamkamer, en het kind in zijne armen nemende zeide hij. Mevrouw! wees verzekerd, dat gij van mij, noch van mijn volk iets het minste te vreezen hebt; veroorloof mij slechts u om eene gunst te bidden, te weten, te mijner herinnering aan dat kind den naam van ALEXIS te geven.» De edele dame gaf de belofte, welke hij van haar vorderde en de geheele bende trok af, zonder iets mede te nemen.”

Deze lange getuigenis werd door mevrouw KIJRABIJ bevestigd, die er bij voegde, dat zij werkelijk hare belofte gehouden en haren zoon den naam van ALEXIS gegeven had.

(Vervolg hierna.)

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 29 April. Sedert den 26 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Betsij en Susanna, C. Kjer, Kjoge, haver; Aurara, E. Brandt, Fredrikssund, rogge; Frelustheden, Kjoge, rogge; La Victoire, P. Bocije, Amsterdam, suiker; Waldeman, M. H. Holm, Holbeck, garst; der vier Sostren, H. N. Peterson, Stege, garst; die Hero, J. H. Brahms, Kiertemunde, garst; Andrea Scott en Ingor Maria, P. G. Jepsen, Randers, rogge; Francis, H. C. Delfievre, Gibraltar, stukgoederen; Thomas en Elisabeth, J. W. Ell, Newcastle, steenkolen; Competition, G. B. Fregeau, Dublin, suiker; Victoria, E. L. Walter, Memel, lijnzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

L'Hirondelle, A. Cordier, ballast, Lissabon; l'Adolphe, A. Prat, stukgoederen, Marseille; Louise, J. F. Rooms, vlas, Liverpool; Rasmine en Gensine, J. Winckler, ballast, Newcastle.

Van Gend gezeild:

Jupiter, P. Lindeman, ballast, Sunderland; Hanbet, S. P. Hansen, ballast, Newcastle; die Hoffnung, T. Shultz, suiker, Hamburg.

Binnen door en vervolgens in de dokhaven gekomen, Z. M. stoomschip Cerberus, kommandant J. A. Smit en van den Broek.

ADVERTENTIEN.

Heden overleed alhier, aan eene uitterende zie-
te, in den ouderdom van ruim 42 jaren, de Wel
Gestr. Heer J. NEUENSCHWANDER, Kapit
bij het Flank-Bataillon 6e Regement Infanteri

VLISSINGEN, den 27 April 1841.

De ondergeteekende, welke zich in een ste
toenemend debiet mag verheugen, en daarin d
besten waarborg voor het vertrouwen zijner St
genooten en Heeren Officieren der Zee-
Landmagt vindt, maakt bekend, dat voortdur
bij hem voorhanden zijn *Exquise zuivere* BO
DEAUX-TAFELWIJNEN, à ƒ 23, ƒ 25, ƒ
ƒ 29, ƒ 31, ƒ 33, ƒ 35, ƒ 36 het anker, vrij t' h
en met inbegrip van alle belastingen; dat een a
zienlijk assortement FIJNE en DESSERT-W
NEN, van de edelste en meest gerenomeerden
ken, echte PORT-A-PORT en MADER
XERES, BERG-MALAGA, CHAMPAGN
BOURGOGNE, RIJN-, MOEZEL- en MU
KAATWIJNEN, op prijscouranten gedetaillee
hem in staat stellen de aanvragen zijner begunstig
met de meeste voldoening te vervullen, terwijl
zich durft vleijen, dat en *prijzen* en *kwaliteit*
voortdurend het vertrouwen zullen wettigen, wa
mede hij zich zeer vereerd.

VLISSINGEN, 28 April 1841. A. RUYSCH

De ondergeteekende heeft de eer door deze
berigten, dat hij tegen primo Mei e. k. deze S
met er woon zal verlaten, en zich met zijnen H
del in Wijnen vestigen te Haarlem.

Erkentelijk voor de gunst en vriendschapsbe
zen, gedurende zijn verblijf alhier genoten,
veelt hij zich voortdurend in het aandenken zij
waarde Begunstigers, terwijl hij tevens de vrij
neemt Hun Ed. kennis te geven, dat hier ter S
eenen aanzienlijken voorraad van onderschei
der beste soorten *zijner Wijnen* voorhanden zu
blijven bij en voor rekening van den heer V
DUUREN DUTILH, Bierbrouwer op de Po
kaai, wijk K. no. 181, wien hij bij deze aa
veelt, onder verzekering dat ook van zijne
voor de meest voldoende leveringen van alle
liteiten, voor dezelfde prijzen, de noodige zor
aangewend worden.

VLISSINGEN, 26 April 1841.

D. VAN BREEMEN

Mij gedragende aan bovenstaande adverte
neem ik de vrijheid, langs dezen weg, oo
dit vak van WIJNEN, mij minzaam in de
mijner geëerde Stadgenooten aan te bevelen,
lovende in alle opzigte eene voldoende bedie

VLISSINGEN, 26 April 1841.

VAN DUUREN DUTIL

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOO

DE SCHELDE.

MEI 1841.

Van Vlissingen.		ur. min.	Van Breskens.		
Vrydag	30, *vm.*	8,30	*Vrydag*	30, *vm.*	
Zaturdag	1, —	9,	*Zaturdag*	1, —	
Zondag	2, —	9,30	*Zondag*	2, —	
Maandag	3, —	10,30	*Maandag*	3, —	
Dingsdag	4, —	[illegible]	*Dingsdag*	4, —	
Woensdag	5, —	11,30	*Woensdag*	5, *nm.*	
Donderd.	6, —	12,	*Donderd.*	6, —	

Ter Drukkerij van C. J. DE SWART.